Slagtryk

tidsskrift for
digte & kortprosa

Maj 2016

Slagtryk
tidsskrift for digte & kortprosa

nr. 4 - 2016

Copyright
Forfattere & Slagtryk

Forfattere
Anne Katrine Bagai, Camilla Nicole Bitsch, Ida Monrad Graunbøl, Josefine Gråbøl, Mie Mollerup Jørgensen og Mette Norrie.

Kontakt
sendind@slagtryk.dk

Ansvarshavende redaktion
Erik Scherz Andersen
Lasse Skjold Bertelsen
Eva Obelitz Rode
Anna Sidsel Andersen
Cathrine Thordal Voss

Først publiceret:
http://slagtryk.dk/category/16-05/

Udgivet af Kronstork

ISSN
1904-8165

Opsætning
Erik Scherz Andersen

Forside
Flemming Dupont

Tidsskriftet Slagtryk er støttet af Statens Kunstfonds Litteraturudvalg.
STATENS KUNSTFOND

Mie Mollerup Jørgensen

Hej jeg har forsket i luften foran din mund der hvor mit hoved burde være der hvor luften du lever af er lige nu før du tager et skridt til Hej jeg har kigget i mikroskoper lavet diagrammer over måden du bevæger to kødflapper på og hvordan det kan ændre historien jeg fortæller om mig selv Hej jeg vil gerne fortælle dig om valideringen af mine undersøgelser af din måde at bruge ordet DU på med lidt ekstra luft i kinderne som om du gjorde plads til at jeg kunne ligge derinde i fosterstilling og vokse tilbage i tiden indtil jeg bliver blå og skaldet og bliver født i iltmangel med en navlestreng om halsen det var nok det der gjorde forskellen Hej jeg har tastet can you die from tight feeling in torso sometimes bursts of feeling in lower throught or central chest in certain times of multiple days i et repræsentativt udsnit af alle søgedatabaser og nærstuderet resultater af eksploderede lunger og centralafrikanske stammer som spiser bankende hjerter til blodet pletter de involveredes kinder og kameralinser Hej jeg har ændret udgangspunkt i forhold til verden som den ligger ventende for mine fødder som det i terminologien har heddet i tidligere undersøgelser Hej jeg har genovervejet min metodiske tilgang i forhold til at få dig til at interessere dig for mig jeg har lavet desperat yoga på gulvet foran dig strittet demonstrativt strukket i passende stramme støn og valset rundt til ray charles til mine knæ knækkede sammen Hej jeg har diskuteret dine hænder som udgangspunktet for min frygt for at lade andre mennesker komme for tæt på Hej jeg har sat dig i forhold til et sort hul i universet det ville jeg gerne undersøge nærmere hvis omfanget af min opgave havde ladet mig gå i dybden med sammenhængen mellem antallet af forbindelser i en menneskehjerne og din udtale af mit navn

Hej jeg har forsket i luften foran dine munde der hvor der dufter af tomater på vej ad tyske motorveje indtil du ånder ud en sidste gang og falder kollektivt om på fortovet uden for rækkevidde af alverdens hjertestartere Hej jeg har kigget på måden vi bevæger vores ansigter på når vi står over for hinanden og set udslagene på et oscilloskop bølge i neongrøn efter min rynke på næsen forplanter sig igennem pladsen imellem os og sætter sig fast i dit ansigt som kemiske våben på en barnekrop Hej jeg har opmålt uendelige afstande mellem mig og en nært beslægtet stammes dans i amazonas i forbindelse med overvejelser om en endegyldig sandhed Hej jeg har sammenlignet strukturer som forbinder vores kroppe herunder asfalt, grus og vandmolekyler og set på stofligheden af vores glødende indfaldsveje jeg er stadig i tvivl om hvor min egen starter Hej jeg har kigget ud af mit vindue i gråvejr på uendelige køer af barnevogne og blinkende cykellygter på vej hjem til aftensmad og har konkluderet at det er friktionen mellem hjul og underlag der ligger til grund for ensomheden bag mine øjenlåg Hej jeg har vandet mine stuepalmer i god tro og konkluderet nødvendigheden af assimilation mellem mig og mine omgivelser Hej jeg har fortolket den typografiske betydning af et lighedstegn og dets magt over mig mens reklameindustrien vandt kampen om min krop

Hej jeg har forsket i luft foran din mund den der ligger som varme foran dine blottede tandhalse i kanten af en islandsk vulkan Hej jeg har undersøgt hvordan et verdensbillede kan ændres i lyset af fire milliarder iphones under en solformørkelse Hej jeg har specialiseret mig inden for dig og det i sig selv er ikke at sige så lidt Hej jeg har genovervejet mine muligheder for at overleve under de betingelser du fremlægger på længere sigt og efterprøvet modeller over afstanden mellem mars og min angst for at tabe mit ansigt på vejen hvis 5A kører hurtigere end planmæssigt forudsigeligt Hej jeg har gnedet en satinkimono mod samme sted på mit lår i håbet om at nærme mig en mere præcis definition af forholdet mellem hud og luft og hud igen Hej har genovervejet en kvantitativ tilgang til opmåling af hoveders kurver før de rammer mit skød i en diskurs bestående af stejle breddegrader og slimede sammenligninger Hej jeg har haft et gennemgående germansk udgangspunkt og opfattet dette som den mest udtømmende måde at forstå en betydningsgivende instans på herunder forskellen på 1 mile og 1 kilometer målt i skridtlængder mens nyere elektroniske værktøjer har givet mig mulighed for at rejse hurtigere om klodens bredeste punkt hvis mine fingre kan bevæge sig hurtigt nok over tastaturet i små spastiske klik Hej jeg har målt temperaturen af det vindstød der rammer mine kinder på dit højeste punkt og observeret hvordan den sidste bjørneunge fulgtes med mig da jeg trådte udover skrænten mens jeg drog afsluttende konklusioner i forhold til min hermeneutiske forforståelse om sandsynligheden for et liv efter døden

Ida Monrad Graunbøl

En fjer på

Svalerne savner deres telefonpæle.
De får sig en fjer på om morgenen.
De kan ikke se situationen oppefra.
Alle har de allergi over for katte:
Striberne får dem på vej hjem
til at falde
i lange baner
og lette
i cirkler.
I natten vokser
svalerne
og katten
er en tiger i kødet
på markens fløjl.

Papirtigre

Da jeg som barn lå i sengen og var syg, så jeg på fugle. Tigre hører ikke til i den danske flora og fauna, og da slet ikke i en provinsby, men når jeg lå i sengen listede de rundt om mig. Nogle af dem hoppede ud ad vinduet og fangede svalerne på telefonpælene.

Fugle er ikke farlige, fortalte mine forældre mig, mens jeg pegede på tigrene. Når feberen faldt, blev tigrene til papir. Når feberen steg, så jeg deres klør og tænder. Det værste var, at de kunne tale, men for det meste listede de, tyssede og klirrede med porcelæn. Når jeg, menneskeungen, var rask igen, råbte vi højt og inderligt, mig og tigrene.

Camilla Nicole Bitsch

Alt jeg ønsker er

Lyd: http://www.slagtryk.dk/2016/05/camilla-nicole-bitsch-alt-jeg-oensker-er/

Anne Katrine Bagai

lille kærlighedssang

koret børn lugten af smøgerne
han ryger indenfor
de tørre pletter maling på
fortabte lærreder brun
beige gul et cruxifix i plasma
jesus kristus den varme
gennemstrømmer rummet
skammen der lægger sig i
plamager af sved rundt om vores
små bryster der ikke er
sprunget ud på tæppet
frygten for at synge
falsk spiserøret sammentræk
for at blive opdaget
trangen til at svine
mit løb ud i mosen synke i
med hælene finde kalvekranier finde
menneskeknogler ligene
er lullaby de ruller lige så
stille ned fra bakkerne med suk
væk fra de oprindelige pladser for at sove
i sumpens dyne os os og
slyngplanterne vi vokser vildt
jeg kigger efter dig her
jeg længes efter dig her
med begge ben begravet

Mette Norrie

Løbende

Gennem gaderne mellem bilerne det blinkende i krydset ind mod parken over græsset det grønne mellem bænkene langs det grusede det knasende under skoene henad stien langs stationen det strømmende gennem skinnerne under himlen hænger fuglene langs trådene det truende bag skyerne ved kysten gennem sivene langs stranden gennem sandet det fugtige tang mellem stenene ned til havet gennem bølgerne over broen det gungrende gennem tunnellen mod lyset det flimrende over markerne ned til søen det grumsede under det glimtende gennem skoven det sorte i stammerne mellem barken og det blågrå mellem grenene det svirpende i bladene deres tråde i det falmende det gyldne i blæsten gennem alléen det hvirvlende i vinden det klareste i kulden over isen det mørke mellem sprækkerne gennem sneen den sidste det smeltende i solen det strålende før det grå i det tunge i regnen mellem dråberne over asfalten under det hvide i striberne det slingrende gennem dagen gennem

Glidende

Glat ned ad skrænterne, hægte sig til klyngerne, klæbe sig til resterne, skrabe i det famlende, holde i det kæntrende, se det lysende i det slingrende før, se det styrtende i det håbende før

Kæmpende

Prøve hårdt og vente længe. Længe vente hårdt, holde ved. Hårdt prøvet vente på håbet i en tøven. Bremse det styrtende i et langt tavst træk. Trække håbet gennem det hårdt tøvende, blive.

Josefine Gråbøl

Lad os tale

lad os tale om den nødvendighed
at skrive sig ud af noget
en arv en historie
en formiddag i taarbæk
stille brise kølig vind
havet der løfter sig en smule
øresund åh mand
og han vil gerne bare være brandmand
siger han mens de skal bygge en sofa
en lang sofa på mindst fire meter
i fars udbyggede garage
troede det skulle være til au pair pigen
det skal det ikke det skal være tvstue
tvsignalet er bedre i garagen
han vil gerne være brandmand
han vil gerne bage brød
han vil gerne gøre noget godt
han vil gerne gøre noget stort
han gider ikke læse bøger de er lange og svære
han vil se og han vil anskue
han vil suge og puste ud
på en bænk i en park
med udsynet til en stille sø
en saft fra en frugt en cigaret
at nyde at behage
selvfølgelig er navnet et pres
lad os tale om den nødvendighed
der er i at skrive sin egen historie
lad os tale om de bobler der starter
på underfladen af ens svælg og bevæger sig ned
i solar plexus bobler stille
stille bobler i teenageårerne

brystet danner brister fyldt med lammelse
hadet til familien hadet til nødvendigheden
hadet til det der kommer lettest
hadet til forklaringerne til savnet
hadet til forkælelsen
boblerne bliver til brister brister bliver til blærer
blærer skal springes som papirsposer
han bliver aldrig brandmand
brandmænd må maks være 1.90 meter
der er altid en indbygget fejl i en selv
nødvendigheden mases som bananer i hånden
hadet moses ud over brystet
ud over solar plexus hvor boblerne starter
små lufthuller små prikker
gasser der holdes nede
han spiser plukkede æbler fra nabohaven og falder ned
trækker vejr går tur osv
sidder stille ved en plæne kigger
taarbæks ubekymrede hav
de er sgu da pisse ligeglade
havene
ligeglade med arrene og vilkåret
lad os tale om privilegier
to sommerferier to juleaftener
tre i familien med ridderkors
lad os tale om det fysisk ubesværede
slag i hovedet
trøstespise trøsteslå
trøstedrikke trøstetaarbæk
selvfølgelig er huset en nødvendighed
den fire meter lange sofa
de nyplukkede æbler
as good as it gets
lad os tale om den grå dis
om eftermiddagen i hjemmet
helst være ude inden kl blev seks
så man ikke skulle omfavnes af våde kys
paphvidvine der blev gemt i vaskerummet
kærlighedens nødvendighed

man gør det så godt man kan
lad os tale om det
om kærligheden om kulturen
navnene indgraveret i kroppen
som arrene fra afmagten
arrene fra institutionerne
taarbækkens utopi
han ved også godt han kan blive andet end brandmand
men alligevel ikke
fordi liv er en nødvendighed
fordi ambitionen er en nødvendighed
fordi krav er en nødvendighed
fordi privilegierne er en tung eastpack
man slæber bag sig i 6. klasse
med mindst fire fagbøger og gummisko i
langs sjælør boulevard
en sen aften i oktober
s-toget er koldt melankolien er et vilkår
hjemme er der stearinlys og stegte ris og sorgen er et vilkår
lad os tale om åndemanerne
udrensningen af de dårlige energier i gothersgade
og på hans værelse var det eneste sted
hvor en lille dreng havde siddet
for enden af sengen
far der forsikrede om at han er væk nu
børn der er forældre
maden og spisebordet servietterne lyset
duft af hvidløg af balsamico
spise inden halv seks når mor skulle spille
lad os tale om det at tage mennesker ind
altid at elske altid
lad os tale om det simple liv
lad os tale om succeserne om priserne
om pengene om tabene
lad os tale om lykke
lad os tale om savn
han tager sin søster i hånden han spiller puslespil
han spiser veganske burgere han ryger cigaret
han ser på den fire meter lange sofa

fødderne varmes af opvarmet gulv
han bliver kørt til station han tager s-tog
lad os tale om det: hjemmets nødvendighed
værelset ved døren køligt indendørsklima
renlighedens nødvendighed
ensomheden under dynen med godnathistorien
historiens nødvendighed
ansvarets nødvendighed
lad os tale om børn lad os tale om voksne
lad os tale om karrieren lad os tale om karrieren
karrypastaen og hindbærsnitter
lad os tale om omsorgen om kærligheden
lad os tale om sorgen om savnet

Indholdsfortegnelse

Forside af Flemming Dupont

Mie Mollerup Jørgensen	Tre tekster	s. 3
Ida Monrad Graunbøl	En fjer på	s. 6
	Papirtigre	s. 7
Camilla Nicole Bitsch	Alt jeg ønsker er	s. 8
Anne Katrine Bagai	lille kærlighedssang	s. 9
Mette Norrie	Løbende, glidende, kæmpende	s. 10
Josefine Gråbøl	Lad os tale	s. 13